

РЕШЕНИЕ

№ 2203

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1122** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - С., срещу решение от 29.09.2020 г. по НАХД № 18688/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) № F509375/04.11.2019 г., издадено от директор на офис „К. село“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие на материалния закон и процесуалния закон. В съдебно заседание не се представлява. В писмено становище моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, не се представлява, в писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба и претендира присъждане на възнаграждение, съобразно приложения списък.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 29.09.2020 г. по НАХД № 18688/2019 г. СРС е отменил НП № F509375/04.11.2019 г., издадено от директор на офис „К. село“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 355, ал. 1 от КСО в размер на 500 (петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, като е изложил съобразени с доказателствения материал правни изводи, че е налице нарушение на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Тези изводи са правилни и изцяло се споделят от касационната инстанция.

Правилно районният съд е обосновал извод, че в настоящия случай не се очертава по необходимия и категоричен начин предмета на доказване в производството, което не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното лице. Изпълнителното деяние на нарушенията е описано неточно. Както подробно е описано в обжалваното решение, че по отношение на нарушението, цитираната за нарушена разпоредба вменява конкретно задължение. Фактическата обстановка, както и изпълнителното деяние в процесния случай обаче, не съответстват на сочената за нарушена разпоредба. Посочването в конкретния случай на различни правни квалификации, бланкетното описване на разпоредби и то не конкретизирано, води до неяснота относно определянето формата на изпълнителното деяние. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява законосъобразно, макар и на друго основание, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, претенцията на процесуалния представител на дружеството

за присъждане на разноси е основателна. На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, както и поради липсата на изрично възражение за прекомерност, касаторът следва да заплати на ответника сумата от 300.00 лв. /триста лева/, разноси по делото за адвокатско възнаграждение съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК, Договор за правна защита и съдействие от 04.11.2019 г. и Анекс към него от 30.01.2021 г.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 29.09.2020 г. по НАХД № 18688/2019 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., да заплати на [фирма], адвокатско възнаграждение по делото в размер на 300 (триста) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.